

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 10 Οκτωβρίου 2006.

(¹) ΕΕ L 304, σ. 12.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 7 Μαΐου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-191/08)

(2008/C 171/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού- Durande και A. Caeiros)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- κυρίως, να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/83/ΕΚ (¹) του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απατρίδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 38, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 2004/83/ΕΚ·
- επικουρικώς, να αναγνωρίσει ότι, πάντως, η Πορτογαλική Δημοκρατία, μη ενημερώνοντας αμέσως την Επιτροπή περί της θεσπίσεως τέτοιων μέτρων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 38, παράγραφος 1, της προαναφερθείσας οδηγίας 2004/83/ΕΚ·
- να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία συμμορφώσεως έληξε στις 10 Οκτωβρίου 2006.

(¹) ΕΕ 2004, L 304, σ. 12.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas στις 14 Μαΐου 2008 — Inga Rinau

(Υπόθεση C-195/08)

(2008/C 171/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas [Ανώτατο δικαστήριο της Λιθουανίας]

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Inga Rinau

Ανααιρεσίβλητος: Michael Rinau

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί ο κατά την έννοια του άρθρου 21 του κανονισμού 2201/2003 (¹) ενδιαφερόμενος να ζητήσει την έκδοση αποφάσεως περί μη αναγνώρισεως δικαστικής αποφάσεως σε περίπτωση μη υποβολής αιτήσεως για την αναγνώριση της αποφάσεως αυτής;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πώς πρέπει να εφαρμόσει το εθνικό δικαστήριο, στο πλαίσιο της εξετάσεως της αιτήσεως για μη αναγνώριση της αποφάσεως την οποία του έχει υποβάλει το πρόσωπο κατά του οποίου είναι εκτελεστή η απόφαση, το άρθρο 31, παράγραφος 1, του κανονισμού 2201/2003, κατά το οποίο «[...] ούτε το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ούτε το παιδί έχουν, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων»;
- 3) Πρέπει το εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου έχει καταθέσει ο έχων τη γονική μέριμνα γονέας την αίτηση για μη αναγνώριση της αποφάσεως του δικαστηρίου του κράτους μέλους προελεύσεως, η οποία διατάσσει την επιστροφή του τέκνου το οποίο διαμένει μαζί του στο κράτος εκδόσεως, και η οποία συνοδεύεται από το πιστοποιητικό του άρθρου 42 του κανονισμού 2201/2003, να ερευνήσει την εν λόγω αίτηση βάσει των διατάξεων του κεφαλαίου III, τμήματα 1 και 2, του κανονισμού 2201/2003, όπως προβλέπεται στο άρθρο 40, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού;
- 4) Ποια είναι η σημασία της κατά το άρθρο 21, παράγραφος 3, του κανονισμού 2201/2003 προϋποθέσεως «υπό την επιφύλαξη του τμήματος 4»;
- 5) Συνάδει προς τους σκοπούς και τις διαδικασίες που καθιερώνει ο κανονισμός 2201/2003 η έκδοση αποφάσεως επιστροφής του τέκνου και η χορήγηση του πιστοποιητικού του άρθρου 42 του κανονισμού 2201/2003 από το δικαστήριο του κράτους μέλους προελεύσεως, αφής στιγμής το δικαστήριο του κράτους μέλους όπου κρατείται παρآنόμως το τέκνο έχει εκδώσει απόφαση περί επιστροφής του στο κράτος προελεύσεως;